

خرافات و تاوان آن برای حیات وحش

قدرت خرافات، محیط زیست و حیات وحش کشور را در خطر قرار داده تا جایی که در بسیاری از مناطق حتی شکار حیواناتی همچون گرگ، کفتار، پلنگ، خرس و جغد، یک ارزش تلقی می‌شود. برخی حیوانات نیز اگر توسط مردم شکار نشوند، به دلیل باور به شومی و بدقدمی آنها، آنقدر مورد آزار و اذیت قرار می‌گیرند که دیگر جان در بدن نداشته باشند. باور کنیم نه **هدهد** مظهر خوش شانس و خوش خبری ست و نه **هوهره** که از پرندگان بسیار زیبا و باشکوه کوپرهاست حکم گوهر را دارد و نه **جغد** گناهی نشستن بر پشت بام خانه هاست و نه **اندام حیوانات** داروی چشم زخم و گره کشای مشکلات است.

همه مخلوقات خداوند متعال هستند و حق حیات دارند و این ما انسان‌ها هستیم که برای آرامش خودمان حاضریم حیات سایر مخلوقات را به خطر بیندازیم.

راهکار:

- ① با واقعیت گرایی و توکل به خداوند متعال و همت خود برای به دست آوردن خواسته‌های به حق خودمان، تلاش کنیم.
- ② برای حفظ محیط زیست و حیات وحش، از افکار خرافاتی دوری کنیم و پیوندهای معنوی خود با خانواده و خداوند متعال را تقویت کنیم.
- ③ اگر تقاضایی برای کاسپهای خرافات وجود نداشته باشد، اندام‌های حیوانات به بازار عرضه تعطیل شده و جانوران بی گناه کشته نمی‌شوند.

پیام نهایی:

- ① سعی کنیم با افکار خرافاتی، حیات وحش را به خطر نیندازیم.
- ② نگهداری انحصاری زیبایی حیوانات برای خود، دست اندازی به حیات وحش و حقوق دیگران است.
- ③ همه جانوران از طرف خداوند برای مأموریتی در جهان خلق شده‌اند با تقبیح خرافات از کشته شدن آنها، جلوگیری کنیم.

